

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У.14611/13
09.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца **АА** из _____, против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја решења туженог број: 07-00-01672/1/2013-06 од 28.10.2013. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.01.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Тужилац је Управном суду поднео тужбу дана 12.09.2013. године ради поништаја решења туженог органа бр. 07-00-01672/2013-06 од 01.08.2013. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена због непоступања у целости Првог основног суда у Београду, Савска бр. 17, о његовом захтеву за остваривање права у вези са обрадом података о личности поднетом дана 29.03.2013. године. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи из свих законом прописаних разлога.

Тужени орган је Управном суду дана 04.11.2013. године доставио списе предмета и одговор на тужбу, којим је обавестио Управни суд да је поводом покренутог управног спора по тужби тужиоца од 12.09.2013. године тужени орган донео ново решење бр. 07-00-01672/1/2013-06 од 28.10.2013. године, којим је у ставу првом диспозитива решења поништио раније донето решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности бр. 07-00-01672/2013-06 од 01.08.2013. године, у ставу другом диспозитива наложио Првом основном суду у Београду, Савска бр. 17А, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, поступи по захтеву за остваривање права у вези са обрадом података о личности **АА** из ,

, поднетом дана 29.03.2013. године и ставом трећим диспозитива обавезао Први основни суд у Београду да у извршењу решења обавести Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у року од седам дана од дана пријема овог решења. Дописом достављеним Управном суду дана 08.11.2013. године, тужени орган је обавестио Управни суд да је новодонето решење упућено тужиоцу са доказом да је исто тужилац уредно примио.

Тужилац је поступајући по налогу из решења Управног суда 14.У.14611/13 од 13.11.2013. године, поднеском достављеним Управном суду дана 04.12.2013. године, проширио поднету тужбу на решење туженог органа бр. 07-00-01672/1/2013-06 од 28.10.2013. године због погрешне примене члана 24. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, непоступања по правилима поступка из члана 24. став 1. тачка 3. истог закона, због нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и због извођења погрешног закључка из утврђених чињеница из члана 24. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима. Наводи да је на основу изнетог става туженог, на страни 4 оспореног решења, које у тужби цитира, руковалац на непосредан начин признао да обрађује личне податке тужиоца, јер је у одлуци навео,.... предмет К.6748/10 Првог основног суда у Београду изузет је од увида супротне стране из разлога заштите података о личности тужиоца...". Указује да је повереник повредио и правила поступка када је занемаро начело утврђивања материјалне истине из члана 8. Закона о општем управном поступку, као и због тог што није савесно и брижљиво ценно све доказе, приликом доношења одлуке, односно неке није уопште ценно. Итиче да повереник није извршио увид у списе предмета К.6748/10 Првог основног суда како би се уверио да ли се у њему налазе тужиљини нарочито осетљиви подаци о личности, а притом

узима као веродостојну чињеницу изјаву роковаоца, коју у тужби цитира, а која се односи на могућност увида у списе парничног предмета, без увида у списе предмета К.6748/10, од стране тужене стране. Код наведеног, тужилац је мишљења, да се руковалац на неадекватан начин стара о заштити нарочито осетљивих података, доносећи *ad hoc* одлуке којима налаже писарници да не дозволи одређеном лицу да тужиоцеве податке види, а које одлуке не познају ни закони, ни правилници, којима наводно штити те податке, а повереник који би требао да заштити права тужиоца која извиру из Закона о заштити података о личности, неправилно примењује овај закон, па свака од ових чињеница појединачно, као и све заједно, указују да би само враћањем решења на поновни поступак могло доћи до ненадокнадиве штете по тужиоца. Предлаже да суд прибави списе предмета Првог основног суда бр. К.6748/10, закаже расправу, изведе предложене доказе и након одржане усмене расправе донесе пресуду којом се укида оспорено решење и сам реши ову управну ствар у смислу члана 43. став 5. Закона о управним споровима, на тај начин што ће обавезати Први основни суд у Београду да прекине са обрадом нарочито осетљивих података о личности тужиоца у предмету К.6748/10 у складу са правом утврђеним у члану 22. став 1. и став 2. тачка 7. Закона о заштити података о личности. Уколико суд не одлучи да реши по тужби тужиоца у спору пуне јурисдикције, тужилац предлаже, да Управни суд оспорено решење поништи у целости и предмет врати туженом орган у на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу, достављеном Управном суду 30.12.2013. године, тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган поводом управног спора покренутог тужбом тужиоца од 12.09.2013. године, уважавајући све захтеве тужбе, уважио жалбу тужиоца од 07.05.2013. године и правилном применом одребе члана 251. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/07, 31/01 и „Службени гласник РС", број 30/10) донео оспорено решење којим је поништио своје раније донето решење бр. 07-00-01672/2013-06 од 01.08.2013. године и правилно Првом основном суду у Београду наложио да поступи по захтеву за остваривање права у вези са обрадом података о личности тужиоца, поднетом дана 29.03.2013. године. Ово стога јер је тужени орган на основу садржине захтева тужиоца, наводи жалбе, одговора на жалбу руковоца, Првог основног суда у Београду VIII Су.бр.48-245/13-1 од 15.05.2013. године, као и дописа руковоца VIII Су.бр.48-245/13 од 25.04.2013. године, којим је обавестио тужиоца о његовом поднетом захтеву, правилно утврдио да руковалац података није поступио у складу са одредбом чл. 25. и 26. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС", број 97/08...107/12), јер тужиоцу није у законском року издао обавештење о обради података о личности, посебно нарочито осетљивих података о личности, ближе наведених у захтеву, нити је пак донео решење о одбијању овог дела захтева, нити је уколико обрађује податке о личности тужиоца који су предмет његовог захтева, поступио у делу захтева за брисање, прекид и привремену обуставу обраде података, које право лице на кога се подаци односе може остварити уз испуњење одређених услова прописаних чланом 22. истог закона. Како је тужени орган правилно утврдио да руковалац података није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву у целисти, тужени орган је донео оспорено решење као у ставу 2. диспозитива тог решења.

Оцењујући наводе жалбе тужиоца, који се односе на његов захтев за брисање, прекид и привремену обуставу обраде података, тужени орган је, по оцени Управног суда, правилно закључио да би одлука о траженом праву била ваљана, руковалац мора претходно утврдити да ли уопште обрађује нарочито осетљиве податке о тужиоцу, те уколико исте обрађује, испитати да ли су испуњени законом прописани услови за брисање, прекид и привремену обуставу података, а што у конкретном случају руковалац није учинио.

Имајући у виду изложено, правни суд налази да су наводи тужбе без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, а у току поступања по захтеву тужиоца, тужиоцу ће бити омогућено да штити своја права и интересе и изјашњава се о свим

чињеницама и околностима на које наводима тужбе указује.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.01.2014. године, 14 У. 14611/13

Записничар
Снежана Вујачић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

РС

За тачност отправља
Управитељ писарнице
Даријан Ђурић

